

[Bjørn Elmquist]

omfang følge fru Lis Møller i det, hun har sagt. Jeg vil endda gå lidt videre og sige, at der findes jo også børn, som mishandles af deres mødre, af kvinder, det er ikke altid i forbindelse med hustruvold, det sker. Når man ser overskriften, kunne man få det indtryk, at det også skulle føre til en styrkelse af børnenes retsstilling, men det er, som om man for meget opfatter, synes vi i hvert fald, kvinder og børn som en gruppe, der i enhver sammenhæng hører sammen. Der kan desværre også være tilfælde, hvor der er en modsætning mellem kvinderne og børnene. Lad os endelig få undersøgt og kulegravet de problemer, der er i forbindelse med børns muligheder i disse forhold.

Om punkt 2 i forslaget vil jeg godt sige, at det måske var en idé at få udvidet denne mulighed for den forurettede, så den også kommer til at gælde i, jeg havde nær sagt almindeligere, men stadig væk alvorligere voldssager. Det kan jo være en, der er blevet slået ned af en af samme køn, hvor der ikke foreligger et kønsligt motiv dertil, og det heller ikke er sket i et parforhold. Disse mennesker kan også føle sig ydmyget og truet, og derfor ville det være en fordel, om man havde ret til også i disse tilfælde at lade vidneforklaringen blive hørt via højtalere i det lokale, hvor tiltalte befinder sig.

Jeg vil til punkt 5 sige – det er især til bemærkningerne – at vi skal passe på, at det ikke udvikler sig til den rene partsforhandling. Det er, som om man i bemærkningerne lægger op til, at anklagemyndigheden har pligt til at være neutral, det er jo rigtigt, og forhåbentlig lever den også op dertil, og med hensyn til den sigtede må forsvareren benytte sig af næsten ethvert middel, inden for lovens rammer i hvert fald, til at fremstille det skævt og subjektivt, og den forurettede må have en tilsvarende skæv og subjektiv advokat. Jeg tror nok, at vi hurtigt ville kunne komme ud i ganske uholdbare situationer, hvis vi fik det gennemført i enhver henseende. I punkt 6 savner jeg, at man har sat et »han« ind, for der kan jo også være tilfælde, hvor mænd har været udsat for samlevervold eller »hustruvold«. Det har man været meget påpasselig med at få ind i punkt 7 om ægteskabsloven, men det skal vel også med i punkt 6.

Endelig et spørgsmål til justitsministeren i forbindelse med det udvalg, der er blevet

nedsat: er det sådan, at justitsministeren tør begive sig ud i et gæt på, hvornår vi kan forvente en betænkning, måske en delbetænkning, fra dette udvalg?

Til allersidst vil jeg naturligvis på mit partis vegne hilse velkommen, at justitsministeren handler så hurtigt. Jeg ved ikke, om SFerne har fremsat deres forslag før eller efter, at dette udvalg er nedsat. Den 12. januar har man fremsat forslaget, og udvalget er nedsat, så vidt jeg har forstået, her i februar. Hvem der er kommet først, kan man jo altid diskutere, men vi er helt med på, at dette udvalg er nedsat.

Inger Harms (SF):

Jeg skal til indledning sige, at socialistiske folkeparti på ingen måde er interesseret i eller ude på at formindske retssikkerheden for tiltalte personer. Vi ønsker ikke, at uskyldige mennesker skal dømmes. Derfor ønsker vi heller ikke at svække bevisskravene, men vi ønsker at beskytte ofrene og ændre nogle myter. Jeg håber hermed at have imødegået eventuelle påstande i den retning.

Dette forslag fra SF er inddelt i 8 punkter, som jeg skal gennemgå. Hvis de skulle blive vedtaget, vil kvinders og især børns retssikkerhed blive betydelig forbedret.

Jeg skal gøre opmærksom på, at hvert år bliver 150.000 kvinder her i landet udsat for vold fra deres samlevers side. 15.000 børn bliver hvert år mishandlet af deres forældre eller deres forældres samlever. Hvert år indgives der ca. 400 anmeldelser om voldtægt. Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at alt for mange af disse handlinger ender med drab.

Voldtægt har altid været opfattet som en forbrydelse mod samfundet eller en krænkelse af mænds ejendom. Derfor vil vi have straffelovens kapitel 24 ændret til, hvad det virkelig er, nemlig en forbrydelse mod kvinden og hendes ret til at vælge. Derfor skal overskriften ændres til »Forbrydelser mod kønsfriheden«.

Vi har i dag talrige eksempler på, at kvinder ikke vil anmelde voldtægt, fordi de ikke ønsker at blive konfronteret med voldsmanden i en senere retssag. Her vil vi forbedre hendes retsstilling ved, at hun kan kræve tiltalte ført ud, mens hun afgiver vidneforklaring. Ligeledes skal hun kunne kræve dørene